

RODA & RODA

A la indefugible cita anual que tots els covarxins complim puntualment per l'Agost hem notat, amb gran pesar, l'absència de dos fadrins.

L'un, Ruben, guaria les seves ferides i superava les greus intervencions sofertes. Enguany no ha pogut torear i això que, recordeu-ho, l'any passat voltava el banc amb gran maestria.

Serà, és!, torero. Satisfactòriament superat el greu accident els propers anys rescabalarà, podrà fer les paus, de tot allò que aquests passats dies d'Agost el seu delicat estat de salut no li ha permès xalar.

Héctor ens ha deixat. Per ell no hi ha reparació possible de temps perduts. No tornarà amb nosaltres, la seva carència es farà feixuga com el plom i el seu record perviurà en tots nosaltres. La mort sempre ens sorprèn malgrat saber-la inevitable, però a més ens sembla cruel quan se'nduu un xic jove.

No m'ha semblat (possiblement estigui equivocada a causa del meu quasi aïllament) notar ni entre els joves ni entre els pares cap convulsió, fora de la immediata, que permeti pensar que aquesta despietada lliçó farà variar certs costums de la joventut ni la responsabilitat deguda dels pares envers els fills. Estic molt preocupada al no veure cap canvi de comportament. Crec que tal com estan les coses aquesta desgràcia és repetible i creieu-me, voldria estar errada. Però les festes han tingut lloc. La rutina diària ha continuat, com deu de ser, i el calendari inexorable ens ha convocat com cada 14 d'Agost.

Hem celebrat missa en honor de la Mare de Déu, del patró Sant Roc i processons i ofrenes florals que el fervor de la gent avantposa a qualsevol manifestació festera. Els covarxins diferenciem entre festes d'Església i festes. Les festes religioses tenen preeminència particular a banda de la també lògica gresca festera.

Gresca festiva que ens ha confirmat la no pervivència d'una sèrie d'actes. A saber:

Definitivament no es fan cohetades nocturnes (recordeu com n'eren de boniques?), no es cou xocolata, no

verbena i els bous.

Complementant-ho tot es realitzen activitats esportives esdevingudes clàssiques. Es juguen partits de futbol de totes les categories, partides de pilota entre les figures de l'es-

es torra sardineta ni es reparteix vi, no han cuallat els sopars de pa i porta, no es guarneixen carrers fora d'un troç d'Enjordà i Calvari. Al meu entendre aquestes mancances no han afectat el realç de la celebració perquè conservem els elements essencials tradicionals, festes d'Església que com deiem tenen la seua seguida a part, Ball del Plà, la

pecialitat, tirades de guatlla a la Llobatera. També, novedosament, presenciarem una partida de frontenis entre el campió d'Espanya, sots-campions del món i el jugador local Àngel, del Mas dels Calduch. Excepcionalment es jugà a 40 punts i pergué l'equip d'Àngel amb un honorós marcador de 40/35. Una cursa ciclista el dia 16 renovà el record